

μακριά

μακριά, επίρρ. [<μσν. επίρρ. μακρέα]. **1.** σε απόσταση (χρονική ή τοπική): «στεκόταν ο ένας μακριά απ' τον άλλο || του είπα να περιμένει ένα μήνα ακόμα, αλλά του φάνηκε μακριά και μου 'στειλε τον κλητήρα για κατάσχεση || μένω μακριά από δω που βρισκόμαστε». **2.** σε απόσταση με αποτρεπτική έννοια: «μακριά απ' αυτόν τον άνθρωπο, αν θέλεις να 'χεις το κεφάλι σου ήσυχο || μακριά από παρόμοιες σκέψεις, γιατί θα βρεθείς μπλεγμένος». (Λαϊκό τραγούδι: εγώ που σου 'χα του χεριού μου για κακό του κεφαλιού μου **μακριά** από τέτοιον κάλλος ας καεί και κάνας άλλος). (Ακολουθούν 36 φρ.)·

- από μακριά, από μακρινή απόσταση: «η φωνή ακούστηκε από μακριά || δεν άκουσε, επειδή του φώναξε από μακριά»·

- από μακριά και φίλοι, βλ. λ. [φίλος](#)·

- από μακριά κι αγαπημένοι, βλ. λ. [αγαπημένος](#)·

- βλέπω μακριά, είμαι διορατικός: «αν δεν έβλεπα μακριά, θα 'πεφτα σ' ένα σωρό παγίδες»·

- δεν είναι μακριά, δεν αργεί να έρθει, δε θα αργήσει να έρθει κάποιος ή κάτι: «όπου να 'ναι έρχεται, γιατί δεν είναι μακριά || δεν είναι μακριά το καλοκαίρι || με τη ζωή που κάνει δεν είναι μακριά απ' την καταστροφή του»·

- δεν είσαι μακριά, (για τόπο και χρόνο) δεν απέχεις πολύ από την πραγματικότητα: «με τη μεγάλη ζωή που άρχισε να κάνει ο τάδε, μου φαίνεται πως θα χρεοκοπήσει. -Δεν είσαι μακριά || σαν απατεώνας μου φαίνεται αυτός ο άνθρωπος. -Δεν είσαι μακριά»·

- δεν παίζουμε ποιος θα κατουρήσει πιο μακριά, βλ. λ. [κατουρώ](#)·

- είμαστε μακριά, οι απόψεις μας ή οι όροι μας θέλουν πολύ ακόμα για να συμπέσουν, ώστε να επιτευχθεί συμφωνία: «οι διαπραγματεύσεις μας βρίσκονται σε καλό δρόμο, αλλά είμαστε μακριά ακόμα για να υπογράψουμε τα συμβόλαια»·

- είναι μακριά νυχτωμένος, βλ. λ. [νυχτωμένος](#)·

- είναι μακριά ξημερωμένος, βλ. λ. [ξημερωμένος](#)·

- είσαι μακριά, απέχεις πολύ από την πραγματικότητα: «για να πέσει έξω μια τέτοια επιχείρηση, σίγουρα δεν είχε καλό κουμάντο. -Είναι κι αυτός ένας λόγος, αλλά είσαι μακριά»·

- ζει μακριά απ' τον κόσμο, βλ. λ. [κόσμος](#)·

- η αρχοντιά μυρίζει από μακριά, βλ. λ. [αρχοντιά](#)·

- θα πάει μακριά η βαλίτσα; βλ. λ. [βαλίτσα](#)·

- θα πάει μακριά η δουλειά; βλ. λ. [δουλειά](#)·

- θα πάει πολύ μακριά; θα συνεχιστεί για πολύ ακόμα αυτή η αφόρητη κατάσταση, αυτή η ενοχλητική υπόθεση(:): «τι γίνεται, ρε παιδιά! Θα πάει μακριά αυτός ο θόρυβος;». Συνών. θα πάει μακριά η βαλίτσα; / θα πάει μακριά η δουλειά(:)·

- κάλλιο μακριά κι αγαπημένοι, βλ. λ. [αγαπημένος](#)·

- κρατώ μακριά μου (κάποιον ή κάτι), αποφεύγω κάποιον ή κάτι, δεν έρχομαι σε επαφή μαζί του: «κρατώ μακριά μου αυτόν τον άνθρωπο, γιατί είναι απατεώνας || κρατώ μακριά μου τα ναρκωτικά»·

- μακριά απ' τον κόλο μας σαράντα δεκανίκια, βλ. λ. [κώλος](#).
- μακριά απ' τον κόλο μου, βλ. λ. [κώλος](#).
- μακριά απ' τον κόλο μου κι ας είναι και τόσο, βλ. λ. [κώλος](#).
- μακριά απ' του Θεού το βλέμμα ή μακριά απ' το βλέμμα του Θεού, βλ. λ. Θεός.
- μακριά από δω! (ενν. από το χώρο που βρισκόμαστε), βλ. φρ. μακριά από μας(!).
- μακριά από λόγου μας! βλ. φρ. μακριά από μας(!).
- μακριά από μας! (ενν. που είμαστε τώρα συγκεντρωμένοι), ευχή να μη συμβεί ποτέ σε μας αυτό το κακό που κουβεντιάζουμε τώρα: «έπιασε φωτιά το σπίτι του τάδε κι έγινε στάχτη. -Μακριά από μας! || κόλλησε μια σπάνια αρρώστια, μακριά από μας, και τραβιέται με τους γιατρούς!». Συνών. έξω από δω! / έξω από μας! / Θεός φυλάξει(!).
- μακριά από μένα, λέγεται από άτομο σε κάποιον που επιχειρεί να του αποδώσει λόγους ή προθέσεις που δεν εγκρίνει, που δεν είναι της φιλοσοφίας του: «μακριά από μένα τέτοια λόγια, γιατί εγώ ποτέ δεν υποστήριξα πως πρέπει ν' αποκλείσουμε απ' την κοινωνία μας τους χρήστες ναρκωτικών».
- μακριά τα χέρια από..., βλ. λ. [χέρι](#).
- μένω μακριά (από κάποιον ή από κάτι), βλ. φρ. κρατώ μακριά μου.
- μην πας μακριά, δε χρειάζεται να σκεφτείς ή να ψάξεις πολύ: «πάλι μαλώνουν οι συνέταιροι. -Μην πας μακριά, να δεις που σε λίγο θα το διαλύσουν || αν θες να δεις την κατάληξη του ανθρώπου που μπλέκει με τα ναρκωτικά, μην πας μακριά. Δες τι έπαθε ο γείτονάς σου».
- πάει μακριά η βαλίτσα, βλ. λ. [βαλίτσα](#).
- πάει μακριά η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- πάει πολύ μακριά, λέγεται με δυσφορία για δουλειά ή υπόθεση, που συνεχίζεται αδικαιολόγητα για μεγάλο χρονικό διάστημα: «κάντε και λίγη ησυχία, ρε παιδιά, γιατί πάει μακριά αυτός ο θόρυβος μεσημεριάτικα». Συνών. πάει μακριά η βαλίτσα / πάει μακριά η δουλειά.
- πάμε μακριά, απομακρυνόμαστε από το θέμα που μας απασχολεί, από το θέμα που κουβεντιάζουμε: «μη θίξεις αυτό το θέμα, γιατί τότε πάμε μακριά».
- που αγάλια αγάλια περπατεί, μακριά μπορεί να φτάσει, βλ. λ. [αγάλια](#).
- τα ψεύτικα τα λόγια δεν πάνε μακριά, βλ. λ. ψεύτικος.
- φωνάζει από μακριά, βλ. λ. [φωνάζω](#).